

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Der er stillet en Række Ændringsforslag saavel til Lovforslaget om Kreditforeninger som til Lovforslaget om Købstadhypotekforeninger, men der er Enighed i Udvalget om Ændringsforslagene. Jeg udtaler min Glæde over, at man har rettet sig efter min Henstilling ved første Behandling om at foretage en hurtig og velvillig Behandling af de foreliggende Lovforslag. Vi har alle sammen i Udvalget haft nogle Særønsker, men har resigneret og givet Afkald paa dem for at opnaa Enighed og om muligt naa at faa Lovforslagene igennem i Aar. Vi har gjort det, fordi vi anser det for at være af stor Betydning, at disse Lovforslag gennemføres. Det vil have Betydning for Kreditforeningerne; hele Lovgivningen bliver mere stabil, og for Købstadhypotekforeningerne bliver der et ministerielt Tilsyn, som der ikke har været noget af tidligere, hvilket var en Urimelighed. Men hertil kommer, at Administrationen vil blive betydeligt lettere, idet ca. 25 Love, som man nu har at administrere efter, bliver overflødiggjort ved denne ene Lov.

Til Lovforslaget om Kreditforeninger er der stillet 24 Ændringsforslag, men den største Del af dem er enten af redaktionel Art eller af ganske underordnet Betydning. Jeg skal kun omtale de enkelte Ændringsforslag, som er af særlig Betydning.

Der er navnlig Ændringsforslaget under Nr. 6, som angaar Repræsentanternes Virksomhed i Kreditforeningerne. Forslaget fra Kommissionsflertallet gik ud paa, at Repræsentanterne ikke skulde have Ret til at foretage Laaneindstilling; det skulde være et Medlem af Direktionen eller en fast ansat Tjenestemand, der skulde besigtige Ejendommene inden Laaneudmaalingen og gøre Indstilling. Men dette har Kreditforeningerne været meget imod; de har anset det for heldigst at blive ved den nuværende Ordning, at det er Repræsentanten, der foretager Indstillingen til Laan. Men der har været i hvert Fald en enkelt Kreditforening, hvor Repræsentanten ogsaa deltog sammen med Direktionen i Behandlingen af selve Laaneudmaalingen, og det ændrer man, saaledes at dette ikke kan lade sig gøre i Fremtiden, i hvert Fald ikke ved den endelige Behandling af Laanene. Desuden indføres der en Bestemmelse i Loven, hvorefter Ministeren kan suspendere

Repræsentanter, hvis der er særlig Grund til det. Men, som sagt, Udvalget har ment, at efter den stærke Henstilling fra Kreditforeningerne burde man rette sig derefter og vedblivende lade Repræsentanten have dette Hverv.

Saa er der Ændringsforslag Nr. 10, der angaar Valget af Vurderingsmænd. Det hedder i Lovforslaget, at i Fremtiden skal Vurderingsmændene udnævnes af Direktionen, medens de hidtil, de fleste Steder i hvert Fald, er valgt af Laantagerne. Men det hedder videre i Lovforslaget, at hvor man hidtil har haft den Ordning, at Laantagerne valgte Vurderingsmændene, kunde man i Statutterne indføre, at denne Ordning skulde gælde 15 Aar frem i Tiden for den ene Vurderingsmands Vedkommende. Hertil føjes der nu den lille Ændring, at det skal ske efter Indstilling fra Repræsentantskab og Direktion.

Jeg vil gerne hertil føje den Bemærkning, at der i Udvalget har været rejst Ønske om, at vi skulde fastslaa i Loven, at Vurderingsmændene skal være sagkyndige, i Bykreditforeninger bygningskyndige og i Landkreditforeninger landbrugskyndige. Der har dog ikke været Stemning for at gaa hertil, idet man betragtede det som en Selvfølge, at Direktionerne vilde vælge Folk, som er kyndige paa de Omraader, hvor de skal vurdere.

Der har blandt de nuværende Vurderingsmænd været nogen Frygt for, at naar nu Direktionerne skulde til at vælge dem, vilde de kassere de Vurderingsmænd, der sidder nu. Jeg vil dog forudsætte, at der ingen Grund er til denne Uro hos Vurderingsmændene, idet man maa antage, at de Vurderingsmænd, der har udfyldt deres Stillinger upaaklageligt, og som der ikke har været noget særligt at sige til, vil blive genvalgt; jeg antager ikke, at Kreditforeningerne med det samme vil til at forny deres Vurderingsmænd og tage Folk, som hidtil ikke er kendt med Arbejdet. Men Vurderingsmændene opnaar den Fordel — det er i Virkeligheden en af de vigtige Bestemmelser i Lovforslaget —, at de ikke i Fremtiden er afhængige af de Folk, der søger Laan. Det har de været hidtil; Laantagerne har kunnet kassere dem, hvis de ikke syntes, de vurderede deres Ejendomme højt nok, og man har jo tænkt sig, at dette muligvis kan have haft en vis Indflydelse paa, at man i nogle Tilfælde har vurderet Ejendommene meget højt.

I Ændringsforslag Nr. 11 indfører man endelig den Bestemmelse, at Repræsentanter og Vurderingsmænd skal gaa af,